

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 2

15. JANUAR 1929

78. AARGANG

HANS PLANER SKAL IKKE FEJLE.

(Præs. John A. Widtsoe, »Millenial Star«.)

»Israels Gud slumrer ikke, ej heller sover«, saaledes udfordrer David, Israels Konge, den mørke Lærdom om en hensigtsløs Verden, der er styret ved Tilfældigheder. Jorden og alt paa den var skabt i Harmoni med en Plan fra Gud. Menneskets Historie er kun en Optegnelse af de guddommelige Hensigters Udvikling. Hvis det var anderledes, vilde Livet tabe sin Kraft. I en Verden af Tilfældigheder er Mennesket en Drivplanke, men i en hensigtsmæssig Verden er han en mulig Bekæmper af Magterne omkring ham.

Frelsningsplanen, der er kendt som Jesu Kristi Evangelium, var affattet til Gode for Mennesket. Derfor var den lært til det første Menneske, Adam, og hans Børn. I hver eneste Tidsalder er der mange, der har modtaget Sandheden, medens andre har afslaaet det tilbudte Evangeliums Hjælp. Til Tider har Frafald dækket Jorden, og Kundskaben og Evangeliets Fuldmagt har været forsvundet. Dog har Herren i hvert eneste af saadanne Tilfælde aabenbaret Sandheden igen og gen-

oprettet sin Kirke. Saaledes er Evangeliets Husholdninger kommet.

Historien om Evangeliets Husholdninger er en Fortælling om Fremskridt mod Fuldførelsen af den bestemte Plan. I hver følgende Husholdning har der været bedre Anledning for Menneskeheden til at kende Sandheden og forberede sig til Herrens Komme, i hvis Nærvarelse »hvert Knæ skal bøje — — og hver Tunge bekendte, at Jesus er Herren«. I Dag, i den sidste Husholdning, er alle Kræfter for Fuldførelsen af Herrens Hensigter lagt i vore Hænder. Vi taler ud i Rummet, og Verden kan høre, og andre Undere er lig dette. De evige Fremskridtslove og »ophøjede Hensigter« har altid dirigeret Bøghederne i Menneskets Historie.

De aandelige Sonner og Dotre af Gud, som var lydige i det store Raad, der blev afholdt, for Jorden var, maa alle komme paa Jorden og modtage som en Gave det jordiske Legeme. Alle skal høre Evangeliet, og i deres jordiske Liv eller Livet derefter vil de bruge deres Ret til af egen fri Villie at modtage eller forkaste den evige Plan. Da skal Enden komme. Dommen vil blive udtalt. Og paa den ljerne Dag skal vi fortsætte vor Udvikling paa Grundlag af det, vi har udført. Herren har stedse vejledet Menneskets Handlinger for at fuldføre disse Hensigter.

Vi har vor Handlefrihed — det staar os frit at modtage eller forkaste Sandhed og at bygge vort Liv paa Lykke eller Ulykke; men vi er ikke i Stand til at forandre den Almagtiges Planer eller Hensigter. Han har andre Midler til sin Raadighed og paalidelige Born, ved hvilke vore Daarskaber er behersket. Vi kan maaske forsinke vor Frelse, men vi kan ikke omforandre den stadige Fremgang af Guds Villie. »Hans Planer skal ikke fejle, ejheller er der nogen, der kan holde hans Haand tilbage«.

Guds altstyrende Haand kan mærkes i hver eneste Tidsalder. Det første kristne Aarhundrede var efterfulgt af et sorgeligt Frafald. Det af Mennesker skabte Lys kunde ikke

oplive den mørke Nats Vildfarelser. Til at forberede den næste Husholdning — den nuværende — der var nødvendig til Menneskets Oplysning, oprejstes der ærlige, sandhedselskende Mænd — Huss, Luther, Zwingli og mange andre — der vækkede Mennesket fra dets aandelige Dvale, saaledes, naar Gengivelsen kom gennem Profeten Joseph Smith, kunde det evige nye Budskab blive hort og forstaaet. Hver Dag kan de aabnede Øjne se Guds overskyggende og dirigerende Haand vejlede sit sidste Dages Værk. Saaledes arbejder Herren stedse. Aarhundreder tilhører ham. Hans Arbejde, Planer og Hensigter kan ikke forstyrres, ejheller kan de blive gjort til Skamme.

Arbejdet i disse de sidste Dage bliver udført under Opposition og modstridende Opfattelser. Dog behøver der ingen Frygt at være med Hensyn til Udfaldet. Dem, der adlyder Sandhedens Love, vil sejre; dem, der er imod dem, vil forgaa. Lige for Kirkens Organisation sagde Herren til den lille Flok Troende: »Frygter derfor ikke, lille Hjord, gør det godt; lader Jord og Helvede forene sig imod eder; thi dersom I ere byggede paa min Klippe, kunde de ikke faa Overhaand«. Vi kan gaa fremad i Ydmyghed og Kraft, fordi vi har den gengivne Sandhed og Forsikringen, at Israels Gud tilfulde vil opfylde sine Hensigter. »Han slumrer ikke, ejheller sover«.

MIN NYTAARS KATEKISMUS.

(Leah D. Widtsoe, Præsidentinde over De kvindelige Hjælpeforeninger i den Europæiske Mission. For »Skandinaviens Stjerne«.)

For det nye Aar: Tiden for det aarlige »Opgør« er her. Vi skuer tilbage paa vort Arbejde gennem det svundne Aar med Stolthed eller med Sorg, eftersom vi efter bedste Evne har bestræbt os eller har ladet Dagene udsøge den letteste Sti.

Vi spørger: Hvor meget mere *véd* jeg, end jeg gjorde for et Aar siden? Hvor meget større er min Kraft til i Sandhed at

hjælpe mine Medmennesker, end den var for et Aar siden? Hvor meget mere *elsker* jeg mine Medmennesker? Hvor meget nærmere er det store Fredens Millenium paa Grund af min Selv-Kontrol, min Evne til at leve i Fred med min egen Sjæl, med min Familie, med mine Brødre og Søstre i Kirken, med alle Guds Børn, hvis Liv berører mit fra Dag til Dag? Hvor meget mere er jeg i Stand til at se og tælle deres Dyder og overse deres Fejl?

Hvis jeg ikke kan overbevise mit bedre Jeg, at jeg har gjort min Del fra Dag til Dag, fra Uge til Uge, hvad skal da være min Leder gennem det nye Aars Bestræbelser? Skal jeg op-høre at kæmpe, medens jeg siger til mig selv, at den Kvindelige Hjælpeforening eller Kirken kræver for megen Tid, Lektierne er for haarde, eller at Medlemmerne er ikke føjelige eller saa respektfulde mod mig, som de skulde være? Skal jeg lægge Skylden for mine Ufuldkommenheder andre Steder eller, hvor den hører hjemme, — paa min egen svage Villie-kraft?

Hvis jeg har været ustadig eller endda uforsigtig, da viser det næste Skridt sig for mig: At vende om uden at tøve — et Skridt ad Gangen, stadig opad, bedende daglig, indtil jeg ser et Glimt af den stille »Fred, der ikke kan fattes«, der kun kommer til dem, der lever i Overensstemmelse med vor himmelske Faders Hensigter.

Hvis jeg kan besvare min Sjæls Spørgsmaal paa en saadan Maade, at mit bedre Jeg kan blive nogenlunde tilfredsstillet, da vil jeg i Sandhed vide, at min Kirke har virkelig hjulpet en Sjæl til at finde og blive paa den opadgaaende Sti, der leder til Glæde. Medens jeg udfører min daglige Gerning og opsøger dem, hvis Nød er større end min og yder dem Hjælp paa Vejen, og hvis jeg vil lukke mine Øjne for andres Fejl og bestræbe mig paa at overkomme mine egne, vil jeg gøre det godt.

Resultat: Et lille Glimt af vor himmelske Faders Kærlighed for os, hans egne aandelige Børn, og en bedre Forstaaelse af

hans Glæde i vort Velfærd. »Adam faldt, for at Mennesket maatte blive til; og Menneskene ere for, at de kunne nyde Glæde.« Vil I alle prøve hans Veje og finde ud for eder selv — i det mindste tildels — Meningen af Ordet *Glæde*? Vil I prøve hver Dag at gore Fremgang mod Maalet, han har sat for alle hans Born?

Til alle og enhver af mine kære Søstre i ethvert Land og Klima uden Hensyn til Alder eller Stilling ønsker jeg, idet jeg anerkender vort aandelige Fællesskab, et nyttigt og glædeligt Nytaar.

„MISSIONÆR-DRØMMEN“.

(*Laurence Peterson, »Millenial Star«.*)

Det er en bemærkelsesværdig Kendsgerning, at der er én Drøm, de fleste Missionærer har paa et eller andet Tidspunkt, medens de vandrer i Missionsmarken. Da jeg ankom til Missionsmarken, blev dette fortalt mig, og jeg saa hen til den Tid, hvor jeg vilde have den Erfaring — indtil den kom. Siden da har jeg haabet og bedt, at jeg ikke mere maatte have en Drøm af den Natur. Det er en Erfaring, jeg aldrig vil glemme, og dets advarende Budskab er dybt indgravet i min Sjæl. Følgende er »Missionær-Drømmen«, jeg havde efter et Aar i Missionsmarken:

En Morgen, da jeg kom ned, fandt jeg et Brev til mig, der syntes at være sendt fra Missionens Hovedkvarter. Jeg var overvældet af Glæde ved at modtage det, da jeg var fuldt overbevist om, at det indeholdt min hæderlige Afløsning fra Missionsvirksomheden, og at jeg var fri og kunde rejse hjem. Saa sikker var jeg paa dets Indhold, at jeg fortalte min Medarbejder om det, og jeg begyndte straks at pakke mine Sager uden at aabne Brevet og læse det. Min Hjemrejse var saa hurtigt overstaaet, at det syntes som en Drøm; men den Tidsperiode, der fulgte efter, var saa virkelig og øjensynlig, at endog de mindste Enkeltheder staar uudslettlig indgravet paa

mit Sind op til det nuværende Tidspunkt. Da jeg ankom til den familiære Station i min Hjemstavn, stod mit Haab meget højt til en kongelig Modtagelse. Til min store Skuffelse var der ingen tilstede for at møde mig. Jeg tænkte, at mine kære ikke havde modtaget Budskabet om min Afløsning, saa jeg begyndte den korte Spadseretur fra Stationen og til mit Hjem. De taarnhøje Wasatch-Bjerge var saa familiære, at jeg kunde udpege mine mest yndede Punkter og Lejrpladser; og dog i Aftendæmringen syntes de at give mig en mærkelig Forud- anelse. Paa min Vej hjem modte jeg flere, som jeg kendte, og jeg hilste dem med et venligt »Hello«; men i hvert eneste Til- fælde strøg de forbi mig tavse, vendte omkring uden at kende mig, eller ogsaa syntes de at møde mig med aabenlys Foragt. Dette overraskede mig, da jeg altid havde været behandlet med den yderste Respekt af dem.

Da jeg saa min Faders Hjem, var al Bitterhed fra de ube- hagelige Tildragelser i de sidste faa Minutter som blæst bort fra mit Sind. Her, vidste jeg, vilde jeg blive hjertelig mod- taget. Igen var mit Haab kortlivet, thi de behandlede mig alle med den yderste Formalitet, eller ogsaa undgik de mig fuld- stændig. Paa mit Spørgsmaal forklarede min Moder: »Du har ikke udført din Mission. Du har kun været borte et Aar. Hvad er Aarsagen til din utidige Hjemkomst?« Dette var til- strækkeligt. De troede, at jeg ikke havde faaet en hæderlig Aflosning fra min Mission. Jeg forsøgte at behandle hendes Synspunkt letteligt — havde jeg ikke Brevet, der bekræftede min Afløsning? Da forskrækkede dette Spørgsmaal mig: »Indeholder det din Afløsning?« Ude af mig selv søgte jeg gennem mine Sager for at finde det. Det var der ikke. I For- tvivlelse sendte jeg flere Telegrammer til Præsidenten af den Europæiske Mission og bad ham om at frigøre mig for denne tilsyneladende uhæderlige Aflosning; men lige meget, hvor meget jeg telegraferede, saa kom der intet Svar. Hjertesyg over den mærkelige Situation jeg befandt mig i og over- bevist om, at jeg havde gjort en forfærdelig Bommert ved at

komme hjem, der havde kostet mig mine Venner og Kæres Respekt, ønskede jeg med hele mit Hjerte, at jeg var tilbage i England igen for at udføre mine Pligter som en Missionær. Jeg folte Stinget fra en uhæderlig Afiosning i hver eneste Nerve i mit System. Jeg kunde ikke længere løfte mit Hoved med Stolthed; jeg havde fejlet i Herrens Tjeneste — denne ene Tjeneste, der er hævet over alle andre.

Da jeg vaagnede, var Drommens Virkning over mig; men jeg blev straks lettet fra min Sjæls nedtrykte Tilstand, da jeg genkendte Værelset, jeg var i, og den hjemlige PIsken af Regnen, der ustandselig slog mod Ruden. Min Sjæl fyldtes med Taknemmelighed, fordi jeg endnu var paa Mission, og med en fornyet Beslutning om at udføre mit Arbejde med endnu større Flid og Dygtighed.

Kilden til saadanne Drømme kan ikke betvivles, da de fremsætter en saa fuldkommen Advarsel til Missionærer, der er slove i deres Arbejde, nedtrykte eller ikke harmonerer med deres Medarbejdere. Ofte er bevidst Ulydighed en Forløber til, at saadanne Drømme vil paamine os. Saadanne Advarsler bliver kaldet »Missionær-Drømme« — Drommen, der maner Missionæren til større Flid og Oprigtighed i hans Arbejde — en Drom, der paaminder og advarer. Maa vi søge at undgaa dette ved at bestræbe os paa at efterleve Guds Bude og Missions-Reglerne.

DEN DANSKE MISSION.

FRA AARHUS DISTRIKT.

Ved Begyndelsen af det nye Aar ønsker jeg gennem »Stjernen« at udtrykke min Glæde over den store Fremgang i Aarhus Distrikt igennem Aaret 1928. Ikke alene har vi haft en stor Tilgang af nye Medlemmer, der vidner om Missionærerens Flid, men vi har erfaret en stor Opvækkelse iblandt de ældre Medlemmer, der viser sig i større indbyrdes Kærlighed

STATISTISK RAPPORT FOR DEN DANSKE MISSION 1928,
SAMMENLIGNET MED 1927.

	Århus		Aalborg		København		Total	
	1927	1928	1927	1928	1927	1928	1927	1928
Antal Skrifter uddelt.....	104,736	109,336	49,841	80,262	14,133	30,993	168,710	220,591
Hefter uddelt.....	5918	5992	833	2886	2134	2096	8885	10,975
Mormons Bøger omsat.....	200	186	35	256	32	48	270	490
Andre Bøger omsat.....	221	188	42	21	18	33	281	242
Evangeliiske Samtaler.....	8206	8803	2234	5145	792	2119	11,232	16,067
Døbt	59	39	11	25	14	24	84	88
Børn velsignede	13	13	6	6	9	7	28	26
Ordineret	15	13	9	5	12	14	36	32
Emigreret	11	7	"	1	4	6	15	14
Døde	2	1	2	1	2	6	6	8
Gifte.....	"	3	2	3	2	5	4	11

24 Missionærer har deltaget i denne Rapport.

og en større Forstaaelse af Ansvar, vi bærer, »at være et Lys til Verden«.

Aarhus Distrikt afholdt i Efteraaret 1928 en af de bedst besøgte Konferencer siden Krigen. Hovedparten var besøgende Medlemmer fra andre Grene, hvilket bekræfter den Kendsgerning, at der nu er større Interesse overalt i Distriktet for Herrens Sag.

Der er nu syv Grene i dette Distrikt: Aarhus, Randers, Esbjerg, Odense, Haderslev, Silkeborg og Kolding. Den sidstnævnte var oprettet i Aaret 1928, og Missionærene i denne Gren har mange, som allerede undersøger Evangeliet. Af de nyere Grene har Haderslev dog vist mest Fremgang. For to Aar siden var Sønderjylland aabnet for Missionarbejde med tre Grene; men af disse er der kun en tilbage, nemlig Haderslev, hvor der i Begyndelsen af 1928 var kun et Medlem. Der er nu ti. Angaaende de ældre Grene i Distriktet beretter Missionærene i deres Rapporter, at der er Udsigt til stor Fremgang i det kommende Aar, da der er mange, som i en nær Fremtid vil blive indlemmede i Kirken ved Daab.

Det mest bemærkelsesværdige gennem Aaret har været det store Arbejde, som Missionærene i dette Distrikt har udført. Aldrig nogensinde før har der været et saa flittigt og samvittighedsfuldt Arbejde udført, og skønt Sæden, som nu saaes, ikke altid falder i frugtbar Jord og spirer med det samme, vil dette Arbejde, der nu udføres, engang blive til Glæde og Velsignelse for mange.

Guds Værk kan ikke gaa tilbage, vi kan standse og staa stille og derved komme bagud; men Evangeliet, der lignes ved en Sten i Nebukadnezars Drøm, vil rulle fremad og vokse, indtil det »bliver til et stort Bjerg og opfyldte Jorden«; thi det skal »knuse og tilintetgøre alle andre Riger, men selv skal det staa evindeligt«. Maa Gud velsigne det Arbejde, som har været udført i Aarhus Distrikt, at det maa hjælpe til at gøre den lille Sten til en større, og hvad vi udfører i det kommende Aar maa hjælpe til at »forkynde dette Riges Evangelium til

et Vidnesbyrd for alle Folkeslagene«, thi »da skal Enden komme«.

L. Aage Kjolby,
Præsident, Aarhus Distrikt.

ODENSE GREN.

Fredag den 28. December afholdtes en meget vellykket Juletræsfest her i Odense Gren. Vor lille Sal var fyldt til Trængsel. Et Program blev udført, hvorefter man dansede omkring Juletræet. Derefter fik enhver af de tilstedeværende udleveret en Julepose. Senere paa Aftenen blev der serveret Chokolade, hvorefter Tiden tilbragtes med forskellige Lege. Der var mange fremmede tilstede, og alle syntes at more sig storartet.

Den følgende Sondag Aften var Salen igen fyldt med interesserede Tilhørere, der lyttede til de forskellige Vidnesbyrd baaret af Missionærene om Evangeliets Gengivelse. Jeg véd, at de fremmede, der lyttede til disse Brodre, ikke kunde undgaa at føle den Aand, der var tilstede ved denne Lejlighed. Vi føler, at det store Arbejde, vi virker for, gør Fremgang her i Odense, og vort Ønske er at udføre vor lille Del, og at Herren vil velsigne os saaledes, at dette det evige og sande Evangelium vil have Fremgang her i Odense.

Eders oprigtige Broder i Pagten *Albert M. Olsen.*

KOBENHAVNS GREN.

Anden Juledag, Onsdag den 26. December, havde Grenens Sondagsskole arrangeret en meget vellykket Juletræsfest paa den store Sal i Korsgade 11, hvor baade Voksne og Born tilbragte nogle behagelige Timer med at danse om Juletræ og deltage i forskellige Lege. Et Program blev i Aftenens Løb udført, og der blev ligeledes serveret Chokolade til de tilstedeværende.

Fredag Aften, den 28. December, blev der opført et Tableau med Optog fremstillende en Del af Begivenhederne omkring Kristi Fødsel og ligeledes en Scene fra Mormons Bog kaldet

»Svaret«, der ogsaa fremstillede en Del af, hvad der gik forud for Kristi Fodsel paa det vestlige Fastland. Begge Akter blev udført fortrinligt og fulgtes med udelt Interesse af de ca. 300, der var tilstede. Særlig maa fremhæves St. Anny Krebs som »Julestemning«, St. Maria Rasmussen som Velma, Br. Robert Andersen som Nephit-Kaptajnen Gidgiddoni og Missionær Max R. Christensen som Profeten Nephi. Det er første Gang noget i denne Retning er bleven forsøgt, og det viser kun, hvad kan udføres og være til Belæring, hvis Villighed og Forstaaelse for denne Slags Ting blot er tilstede.

Nytaarsaften afholdt Ungdomsforeningerne en Pakkefest, hvor en Del af Kirkens Medlemmer og Venner samledes for at tilbringe den sidste Aften i det gamle Aar i Selskab med hverandre. En behagelig Tid tilbragtes ved et veldækket Smorrebrødsbord og med Lege, indtil Midnatsklokken forkyndte det nye Aars Indgang.

Ph. J.

DEN NORSKE MISSION.

FORANDRINGER I MISSIONEN.

Præsident over Trondhjem Distrikt Daniel Johnsen er hæderlig afløst fra sit Missionsarbejde med Tilladelse til at rejse hjem.

Eldste Rudolph C. Bjørnn er beskikket til at præsidere over Trondhjem Distrikt.

Eldste George Wm. Thulin er forflyttet fra Bergens Distrikt til Oslo Distrikt.

Eldste Clarence A. Begersen er forflyttet fra Oslo Distrikt til Bergen Distrikt.

Lorenzo W. Anderson,
Missionspræsident.

KVINDELIG HJÆLPEFORENINGS KONFERENCE I OSLO.

En Kvindelig Hjælpeforenings Konference blev afholdt i Oslo Søndag den 16. December Kl. 7 Aften. Det var meget interessant at se den store Skare af ledende Sostre i Distriktet fylde Forhøjningen, da Mødet tog sin Begyndelse. Mødet var under Præsidium af Str. Olive M. Anderson, Præsidentinde over de Kvindelige Hjælpeforeninger i Missionen, og blev ledet af Str. Mina Kristiansen, mangeaarig Præsidentinde over Foreningen i Oslo Gren. En Sang blev afsunget. Bøn ved Str. Anna Bruce, hvorefter Sangen »Nu Fryd mit Hjerte finder« blev sunget. Str. Kristiansen bød velkommen og haabede, at Mødet maatte være til Gavn for de tilstedeværende. Et interessant Program med et kort Overblik over, hvad Foreningens Arbejde bestaar af, blev givet. Str. Karen Enstrøm, Klasseleder, gav en god Oversigt over, hvad der havde været studeret i den sidste Tid, nemlig »Jesu Liv«. Gav ligeledes en Skildring af, hvad Mormons Bog er. Str. Caroline Madsen gav en Oversigt over Lærerindernes Arbejde, hvoraf det fremgik, at Oslo Gren havde 26 Lærerinder, der gaar rundt til de forskellige Medlemmers Hjem en Gang om Maaneden for at se, hvorledes Tilstanden er i Hjemmene. Bragte en hjertelig Tak for det uegennyttige Arbejde udført og bar sit Vidnesbyrd. Til Afveksling en Pianoduet af Mary Jensen og Bjørg Brunn. Str. Julie Evensen gav en kort Biografi over den norske Forfatterinde Alvilde Prytz og citerede i denne Forbindelse Joseph Smiths Ord, at vi skulde søge Lærdom gennem de bedste Bøger. I et kort men godt Foredrag om Sundhedslære udtalte Str. Jørgine Larsen bl. a., at vi burde pleje ikke alene vor Aand, men ogsaa vort Legeme. Til Afveksling Sangen: »O, Herre lad mig komme frem«, Str. Olive M. Anderson udtalte sin store Glæde over at arbejde sammen med Søstrene i Norge og oplæste derefter Foreningens Program for det kommende Aar. Missionspræsident Lorenzo W. Anderson ud-

talte sin store Tilfredshed ved at være tilstede ved dette Møde. Han havde været interesseret i alt, der havde været udført. Opmuntrede alle Mødre til at opdrage deres Børn saaledes, at de kunne have Glæde og Velsignelser af dem i Fremtiden. Omtalte nogle af de store Forfattere, Norge havde fostret. Gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Legemets Værn og anbefalede alle at læse Tidsskriftet »Sundhed og Hjemmet«. Sang af den Kvindelige Hjælpeforenings Dobbeltkvartet. Bøn, Borghild Jensen.

Der var mange tilstede, der fik en god Forstaaelse af det Arbejde, den Kvindelige Hjælpeforening udfører, og det store Arbejdsfelt, der er af en saa omfangsrig Udviklingsskala, at det vil danne og forme de deltagende til dygtige Medlemmer af Samfundet. Maa den Kvindelige Hjælpeforening have Held og Lykke i dens Arbejde i Fremtiden og Guds rigeste Velsignelser følge den.

Eyolf Arveseth.

SOM EN, DER HAVDE MYNDIGHED.

(Tale over Radio af Dr. *James E. Talmage*, af de Tolvs Raad.
»Deseret News«.)

Vi skal nu overveje nogle Begivenheder af stor Betydning i vor Herre Jesu Kristi jordiske Mission og i Særdeleshed saadanne, som fortæller om hans naturlige Magt og Myndighed.

Beretningen om hans Fødsel er bleven opbevaret for os med en Del interessante Enkeltheder. Derefter læser vi om hans Præsentation i Templet, da han var omkring seks Uger gammel. Flugten til Ægypten foraarsaget ved Herodes' morderiske Sagen efter Barnet, der var født »Jødernes Konge«. Tilbagekomsten fra dette Land og den lille Families Bosættelse i Nazareth er nedskrevet i Korthed, og saaledes opfyldende Guds Ord gennem Profeten Hoseas: »Fra Ægypten kaldte jeg min Søn« — og det andet Skriftsted citeret, men ikke fundet

som en almindelig Ytring i Bibelen: »Han skulde kaldes en Nazaraeer«.

Skriften beretter kun lidt vedrørende Joseph og hans Families Liv i Hjemmet. Den Tavshed, som Frelserens yngre Dage omgives med af de inspirerede Historikere, er betydningsfuld; medens fantasifulde Beretninger, der er skrevet i senere Aar af uautoriserede Hænder, er fulde af opdigtede Hændelser. Vi er fortalt denne lille Smule, og det er i Virkeligheden meget: »Men Barnet voksede og blev stærkt og blev fuldt af Visdom; og Guds Naade var over det.« (Luk. 2: 40). Det næste, der kronologisk omtales, fortæller om Jesu's Besøg med hans Moder og Joseph til Paaskehojtiden i Jerusalem, da han var 12 Aar gammel. Angaaende Begivenhederne i de næste 18 Aar giver Skriften os kun én indholdsrig Sætning: »Og Jesus forfremmedes i Visdom og Alder og Yndest hos Gud og Mennesker.« (Luk. 2: 52).

Mod Slutningen af denne Periode paa 18 Aar — Tiden gives bestemt som det femtende Regeringsaar af Tiberius Cæsar, Kejser af Rom — var der megen Røre iblandt Folket i Judæa over en besynderlig Prædiken af en hidindtil ukendt Mand. Han var af præstelig Herkomst, men ulærd i Skolerne. Og uden Bemyndigelse fra de Lærde eller Tilladelse fra Ypperstepræsterne, forkyndte han at være udsendt fra Gud med et Budskab til Israel. Han fremstod ikke i Synagogerne eller ved Tempelindgangen, hvor Skriftkloge og Lovkyndige lærte; men han raabte i Ørkenen. Folket fra Jerusalem og den nærmeste Omegn kom ud i store Skarer for at høre ham. Denne Mand var Johannes, Zakarias' Son, der snart vilde være kendt under Navnet »Doberen«. Hans Tale var kraftig i Fordømmelsen af Synd iblandt alle Klasser af Mennesker, og han lovede ikke i sin Tale med at rette direkte Beskyldninger eller at tale med en svidende Haan. Men hans ildfulde Veltalenhed blev tempereret ved det Opraab, der i Virkeligheden var et Kald til Folket at omvende sig fra deres Synder, og, naar de saaledes var kvalificerede, at blive døbt

af ham ved Neddyppeelse i Vandet. Han forkyndte, at der vilde komme én, der var mægtigere end ham, og som vilde administrere en højere Daab, hvilken var den Helligaands Daab, der i Modsætning til Vanddaaben var benævnet Ilddaaben.

Jesus fra Nazareth kom fra Gallilæa til Jordanen og var døbt af Johannes. Skriften beretter det saaledes: »Men da Jesus var bleven døbt, steg han straks op af Vandet, og se, Himlene aabnedes for ham, og han saa Guds Aand dale ned som en Due og komme over ham. Og se, der kom en Røst fra Himlene, som sagde: Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag.« (Matt. 3: 16—17).

Ifølge jodisk Lov og Skik havde ingen Mand Rettighed til at lære eller prædike offentligt, indtil han havde naaet en Alder af 30 Aar. Efter sin Daab, og da han havde naaet denne Alder, begyndte Jesus paa sin begivenhedsrige Mission, for hvilken han er bleven anerkendt endog af dem, der benægter hans Guddommelighed, som den største Lærer i Historien. I Sandhed, hans Overlegenhed var anerkendt lige fra Begyndelsen af hans offentlige Virksomhed. Skarerne flokkedes omkring ham, fulgte ham fra By til By og med et forskelligt Indtryk af ham, men alle ivrige efter at høre mere af saadanne Ord, som aldrig før var hørt udtalt af Mennesker: »Skarerne vare slagte af Forundring over hans Lære; thi han lærte dem som en, der havde Myndighed, og ikke som deres Skriftkloge.« (Matt. 7: 28—29).

En Ejendommelighed i Kristi Mission var, at han ikke gjorde Krav paa noget Menneskes Bemyndigelse for hans Ord og Gerninger. Fuldmagten, han paastod at have, var fra hans evige Fader, der udsendte ham. Hans Tale, enten den var givet til en Forsamling eller udtalt til ganske faa i Privathed, var fri for de tekniske Udtryk, ved hvilke de forskellige Lærde og Skriftkloge søgte at overgaa hverandre. Hans myndige »Jeg siger til eder« overgik enhver anden Maade for Indledning eller Befaling. Da han var her paa Jorden, demonstrerede han, at han havde Kontrol over Naturens Kræfter, over

Mennesker og Dæmoner, over Liv og Død. Fra Begyndelsen talte og virkede han i sin Ret som en Repræsentant for Faderen.

(Fortsættes.)

NADVERVERS OG KORLEKTIE

for Februar 1929.

Nadververs:

Velsign os, o Herre, for Jesu Skyld,
 At vi maa værdigen nyde
 Disse Symboler paa Kod og Blod
 Af vor Forloser, Frelser og Gud.

Korlektie:

Joh. Ev. 14: 21.

Den, som har mine Befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig.

Den Mand, der har Sukces i Livet, maa betale Prisen for Sukces. Han maa spare, hvor han kunde ønske at give ud. Han maa arbejde, naar han kunde ønske at sove. Han maa tage Puffet, naar han er fristet til at puffe igen. Han maa være taalmodig, naar hans Natur er utaalmodig. Han maa bruge hele sin Kraft til at være rimelig, naar han ønsker at være urimelig.

»The Vigilante«.

INDHOLD:

Hans Planer skal ikke fejle 17	Den Norske Mission 27
Min Nytaars Katekismus . . . 19	Kvindelig Hjælpeforenings
»Missionær-Drømmen« 21	Konference i Oslo 28
Den Danske Mission 23	Som en, der havde Myndighed 29

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.